

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/372/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212217605
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212217605.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 36 857 033, proti odporcovi: W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, občan SR, o zaplatenie 38,42 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6C/204/2013-38 zo dňa 23. júla 2013, v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o trovách konania **zrušuje** a vec v týchto častiach **vracia** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 38,42 Eur a náhradu trov konania v sume 18,66 Eur, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh navrhovateľa voči odporkyňi v časti o zaplatenie sankčného úroku vo výške 20% ročne z priznanej sumy od 14.10.2011 do zaplatenia zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 52 ods. 2, § 48, § 457, Zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka /ďalej len OZ/, § 23a ods. 1 Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ako aj zisteným skutkovým stavom veci, na základe ktorého dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol čiastočne dôvodne podaný. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods.1, § 150 ods.2 Zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len OSP/ a znížil náhradu trov konania na 25 % z uplatnených trov konania.

Mal za preukázané, že účastníci konania uzatvorili Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 31.05.2005. Navrhovateľ ako veriteľ listom zo dňa 05.10.2011 oznámil odporkyňi odstúpenie od zmluvy. V konaní sa domáha nevysporiadaného debetného zostatku na účte odporkyne, ako aj sankčného úroku podľa sadzobníka poplatkov.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že na predmetný právny vzťah založený Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 31.05.2005 je potrebné aplikovať OZ, nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl., ako aj § 48 OZ. Dospel k záveru, že v konaní bolo preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ odstúpil od predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, čím sa zmluva zrušila od počiatku a účastníkom vznikla povinnosť vrátiť si navzájom poskytnuté plnenie a odporkyňi vznikla povinnosť vrátiť navrhovateľovi nevysporiadaný debetný zostatok v sume 38,42 Eur, preto návrhu v tejto časti vyhovel a vo zvyšku návrhu týkajúceho sa sankčného úroku návrh zamietol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa

v tejto časti na ďalšie konanie. Namietal, že odporkyňa na svojom účte (zriadenom u navrhovateľa) prečerpala finančné prostriedky do žalovanej výšky a z dôvodu vykazovaného debetného zostatku on odstúpil od predmetnej zmluvy podľa čl. III.A, bod 36 Všeobecných obchodných podmienok /ďalej len VOP/. S poukazom na čl. I. bod 2, bod 3, bod 4, čl. III. bod 34, bod 37 VOP uviedol, že je nesporné, že odporkyni boli ustanovenia VOP známe. Odporkyňa nemala na základe predmetnej zmluvy zriadenú službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“, na existenciu tejto služby u odporkyne v návrhu ani nepoukazoval a ani na to, že došlo k prekročeniu povoleného prečerpania. Tvrdil, že na účte odporkyne bol evidovaný debetný zostatok, ktorý vznikol na základe vyššie uvedenej zmluvy a v súlade s VOP banky, najmä čl. III., časť A, bod 19,23. Keďže on vypovedal predmetnú zmluvu v súlade s VOP listom zo dňa 05.10.2011, odporkyňa bola oboznámená s tým, že jej bude zrušený účet a s tým, že má voči nemu debetný zostatok. Podľa čl. III. písm. A, bod 37 VOP je jeho nárok na zaplatenie sankčného úroku dôvodne podaný aj v zamietajúcej časti rozsudku súdu prvého stupňa. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania, ktoré aj vyčíslil.

Odporkyňa sa nevyjadrila k podanému odvolaniu.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd /§ 10 ods. 1/ prejednal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP, prihliadnuc aj na vadu konania pred súdom prvého stupňa / § 212 ods.3 OSP/, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a dospel k záveru, že jeho potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 OSP.

Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonomnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutie odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodnutí o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd v danej právnej veci mal za preukázané, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti nie je preskúmateľné, keď absentuje dostatok dôvodov odôvodnenia / skutkových a právnych/ napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa /§ 157 ods.2 OSP/.

Absentuje dostatok dôvodov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa v danej právnej veci v skutkovom a právnom posúdení, akého charakteru je zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 31.05.2005 ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky pre príslušný produkt/službu, Všeobecné obchodné podmienky banky, teda na základe čoho súd prvého stupňa dospel k záveru, že sa jedná o zmluvu občianskoprávneho charakteru a nie o zmluvu obchodnoprávneho charakteru uzatvorenú podľa Obchodného zákonníka, teda na základe čoho súd prvého stupňa aplikoval úpravu podľa OZ vo veci samej z pohľadu rozdielnosti daných právnych úprav, čo má zásadný význam pri uplatňovaní práv spotrebiteľa, keď charakter spotrebiteľskej zmluvy /ako druhu zmluvy, nie typu zmluvy/ môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných právnych predpisov.

Odvolací súd v danej právnej veci ďalej dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne nevysporiadal v danej právnej veci s odstúpením od zmluvy zo strany navrhovateľa ako veriteľa predmetnej zmluvy v zmysle § 48 ods.1, 2 OZ, teda v tom smere,

že nekonkretizoval s odkazom na konkrétne jednotlivé ustanovenia predmetnej zmluvy vrátane jej neoddeliteľnej súčasti, či a ako v zmysle predmetnej zmluvy vrátane jej neoddeliteľnej súčasti došlo medzi účastníkmi zmluvy k dohode na inom zrušení zmluvy, než od jej začiatku, ako aj z pohľadu nižšie uvedených všeobecných právnych následkov odstúpenia od zmluvy.

Podľa § 48 ods.1 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Odstúpenie od zmluvy podľa § 48 OZ je spravidla jednostranným právnym úkonom účastníka zmluvy, na platnosť a účinnosť ktorého sa vyžaduje splnenie všetkých náležitostí ako pri iných prejavoch vôle. Nemožno však vylúčiť, aby sa účastníci dohodli na odstúpení od zmluvy aj vtedy, keď to zákon neustanovuje alebo keď sa o tom vopred nedohodli. Vychádza sa z toho, že takúto dohodu účastníkov o odstúpení od zmluvy zákon nezakazuje, a preto je prípustná. Ak dôjde k platnému (účinnému) odstúpeniu od zmluvy, zmluva sa od začiatku zrušuje. Odstúpiť možno iba od zmluvy, ktorá bola platne uzavretá, a preto len takú zmluvu možno zrušiť odstúpením od nej. Právny predpis môže určiť alebo účastníci zmluvy sa môžu dohodnúť na inom zrušení zmluvy, než od jej začiatku.

Ak si strany v zmluve dojednali možnosť odstúpenia od nej, spravidla si dojednávajú aj právne následky, ktoré odstúpenie vyvolá. Takáto dohoda má prednosť pred zákonom (ustanovenie § 48 OZ má dispozitívnu povahu). Pokiaľ tak neurobili, nastávajú právne následky, ktoré vyplývajú zo zákona. Právne následky odstúpenia od zmluvy sú:

-zmluva sa ruší od samého začiatku (ex tunc), ak nebol účastníkmi alebo právnym predpisom ustanovený iný časový okamih, od ktorého sa zmluva ruší,

- odstúpením od zmluvy zanikajú kvôli svojej akcesorickej povahe všetky vedľajšie záväzky, ktoré sú závislé od existencie hlavného záväzku vyplývajúceho zo zmluvy,

- ak strany ešte zo zmluvy neplnili, plniť už nemusia, pretože odpadol právny dôvod plnenia,

- ak strany už podľa zmluvy plnili, vyporiadajú sa medzi sebou podľa zásad o bezdôvodnom obohatení § 451 a nasl.OZ) alebo podľa osobitných predpisov,

- odstúpenie od zmluvy nemá vplyv na postavenie tretích osôb, ktoré v dobrej viere nadobudli vlastnícke právo k veci, ktorá bola predmetom zmluvy,

- odstúpením od zmluvy nie je dotknuté prípadné právo na náhradu škody na základe režimu všeobecnej zodpovednosti za škodu /§ 420 OZ/.

Vo všeobecnosti platí, že ak právny predpis alebo dohoda účastníkov neustanovuje inak, odstúpením sa zmluva zrušuje. Právnym následkom platného odstúpenia od zmluvy je zánik všetkých práv a povinností, ktoré účastníkom záväzkového právneho vzťahu vyplývajú z uzavretej zmluvy na základe zmluvy. Pokiaľ ide o časový moment zániku práva a povinností účastníkov zmluvy, z ustanovenia § 48 ods.1 OZ vyplýva, že zmluva sa zrušuje od začiatku (ex tunc), ak sa zmluvné strany nedohodli pri uzavretí zmluvy o inom čase zrušenia zmluvy. Z hľadiska právnych účinkov odstúpenia je teda rozhodujúca dohoda účastníkov, ktorí môžu v konkrétnom prípade určiť, že k zrušeniu zmluvy dochádza ku dňu doručenia oznámenia o odstúpení druhej zmluvnej strane (ex nunc) alebo k inému termínu.

Pokiaľ by súd prvého stupňa mal za to, že došlo medzi účastníkmi zmluvy k dohode na inom zrušení zmluvy, než od jej začiatku a pokiaľ mal za to, že táto zmluva v tomto smere obsahovala ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa („neprijateľná podmienka“) podľa § 53 OZ, mal potom dostatočne odôvodniť, v čom táto nerovnováha spočívala a potom bol povinný vo výroku svojho rozhodnutia v súlade s § 153 ods. 4 OSP určiť takúto zmluvnú podmienku za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky.

Súd prvého stupňa sa doposiaľ nevysporiadal ani s otázkou, čo bolo predmetom konania vo veci samej z dôvodov nižšie uvedených. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania navrhol v petite návrhu, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu žalovanú sumu 38,42 Eur a úrok z omeškania vo výške 20% ročne zo sumy 38,42 Eur od 14.10.2011 do zaplataenia. Navrhovateľ na č.l. 28, 29 spisu zmenil petit návrhu a žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 38,42 Eur spolu so sankčným úrokom vo výške 20% ročne zo sumy 38,42 Eur od 14.10.2011 do zaplataenia. Z obsahu spisu však vyplýva, že súd prvého stupňa doposiaľ o tejto zmene petitu nerozhodol v súlade s § 95 OSP a potom pokiaľ rozhodoval a rozhodol o sankčnom úroku, tak rozhodol o takom právnom nároku navrhovateľa, ktorý sa doposiaľ nestal predmetom konania.

S poukazom na nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom a prihladiť na vadu konania pred súdom prvého stupňa, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd musel rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní vo veci opätovne rozhodne, svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods.2 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.